

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Conceptvs Chronographicvs De Concepta Sacra Deipara

Zoller, Joseph

Augustæ, Anno 1712

LXXIX. Luna tua non minuetur; quia erit tibi Dominus in lucem
sempiternam. Isaiaë c. 60. v. 20.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75950](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75950)

quidem, ut cùm mortem pro ipsâ oppetere non possent, nondum assumptâ carne humanâ, saltem infinitum mortis subeundæ pretium jam tum, in instanti Conceptionis, pro illâ præviè exsolverit, ut verè dicere potuerit: *Quid est, quod debui ultrâ facere vineæ meæ, & non feci ei?*

§. 7. *Anagramma.*

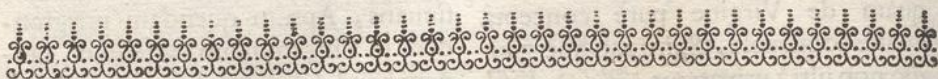
LaCtea VIa, pVra à Labe,
Digna Mater.

546.

Lactea via: en summa, pura, meritò digna!

Versio litteralis

Ave Maria, gratiâ plena, Dominus tecum.

De Conceptâ Sacrà Deiparâ.

CONCEPTUS LXXIX.

§. I. *Scriptura.*

547. DeIpara, LVna non MInVta,
Constanter pLena.

Isaiæ c. 60. v. 20. *Luna tua non minuetur; quia erit tibi Dominus, in lucem sempiternam.*

SI statum humani generis infelicissimum, tenebris originalis culpæ densissimè circumfusum, attentius considero: ex alterâ verò parte, MARIAM perpendo, ab omnî cuiusvis labis, aut maculæ caligine longissimè distantem, mille Superùm favoribus, ac gratiarum radijs coruscantem, non possum non exclamare, toti quæ mundo contestari, ab alio eam Sole, quàm patre nostro Adamo, suum splendorem esse mutuam, ac longè sublimiorî, quàm naturalî lumine illustratam; Marianus etenim nitor è vultu gratiosissimo effulgurans, Cœlestis utique est splendor, monstratque verè, eam Lunam esse illustrissimam, ac serenissimam, nunquam minuatam, constanter plenam, præsertim, cùm indubiam hujus rei fidem ipsemet Cœlestis sponsus afferat, ac MARIAM, inter fulgidos Cœli Planetas, Lunam esse affirmet, ijs verbis: *Pulchra ut Luna.* quemadmodum enim hæc splendorem, lucemque à Sole acci-

Cant. c. 6.
v. 9.

pit: sic MARIA, mystica, & melior Luna, à Cœlesti Sole lumen, atque fulgorem præcellentiarum suarum hausit: illi splendor est naturalis, MARIÆ gratuitus. ut non immeritò illud Isaiæ de MARIA intelligendum videatur: *Erit lux Luna, sicut lux Solis*, id est (ut exponit Franciscus de

c. 30. v. 16.

Mayro) MARIA, Luna mystica *equalis lucis cum Sole justitia, Christo, per gratiam præservationis.* Eleganter igitur purpuratus noster Damianus, more suo, in Virginis laudem perorat, dum ait: *Quid Lunâ pulchrius? considera, quàm stellaris, & serena vibratio, quàm luminosus fulgor circularem orbem tanti Sideris superfundat, ut aliorum luminum claritatem non mediocriter obsuset! Sic & Virgo, inter animas Sanctorum, & Angelorum Choros supereminens, & exalta, merita singulorum, & omnium titulos antecedit. Quantumlibet aliæ stelle reluceant; Luna tamen, ut magnitudine præeminet, & splendore: sic utramque naturam Virgo singularis exuperat, & immensitate gratiæ, & fulgore virtutum.* hæc ille. Veruntamen, si MARIA suo modo Luna dicitur, cur ergo virgineis pedibus Luna substernitur, juxta illud: *Et Luna sub pedibus ejus?* certè non aliam ob causam, premit Lunam pedibus MARIA, quàm, ut omnes res sublunares, quæ perenni volubilita-

Serm. de
ConceptiSerm. de
Assump-
tionc.

Apoç. 6. 17.

litati subditæ sunt, doceat fluxas, minutas, & caducas esse: se verò basi firmitatis insistentem, perpetuitate suæ gloriæ gaudere. Quid enim Luna materialis est, nisi inconstantia symbolum, quæ præcipiti, & volubili celeritate, ad singula momenta capitur, vel augetur? Lunam ergo, quæ tantum constans est in suâ levitate, sub pedibus premit, ut in animæ suæ possessione, immobilem statum, & imperturbabile innocentia, ac integritatis monstret imperium. Nulla in Virgine Sanctissimâ, per terræ interpositionem, Eclypsis, nulla luminis defectio, ubi nulla intervenit culpa: quæ à Regio Vate jam pridem Luna perfecta in æternum, fuit deprædicata. Unicus (ut mellifluus ait Bernardus) ille stultus, & totius stultitiæ princeps, qui verè mutatus, ut luna, sapientiam perdidit in decore suo, sub MARIÆ pedibus conculcatus, & coneritus, miseram patitur servitutem. hinc est, quòd licet supra reliquorum Sanctorum capita luna communiter depicta videatur, sive corona, in formâ mediæ lunæ; in MARIÆ tamen Imaginibus, pedibus ejusdem substrata, ab Ecclesiâ representetur: ad insinuandum, quòd ubi caput, & principium aliorum Sanctorum, (per quod conceptio significatur) subjectum fuit Lunæ, id est, defectui gratiæ, & justitiæ originalis, MARIA sola, omnibus reliquis Sanctis, etiam maximis, superior, hanc Lunam sub pedibus habeat, utpote in quâ nullus unquam defectus lucis reperiebatur, quæ nullo momento minuta, sed constanter plena, imò Sole ipsò fuit vestita, qui cum tenebris culpæ originalis nil habet commune. Hanc ergo Lunam quis non miretur? quis non ad plenissimum MARIÆ lumen, iter suum, versus Cœlestem Patriam instituere conetur? si enim non minima laus est Lunæ, ut sit solamen iter agentium, ah! quàm grande solamen erit illa peccatoribus? qui dum aliàs progredierentur, in viâ peccatorum, & iniquitatis, atque adeò, ob densissimas scelerum,

ac macularum complurium tenebras, non aliò properarent, quàm ad horrendum inferni barathrum, tamen gratiosis Virginis immaculatæ radijs illuminati, ab interitu retrahentur. quàm grande etiam erit justis solatium, jamjam morituris, atque ad æternitatem iter agentibus, ad MARIAM frequenter respexisse: hujus Lunæ mysticæ plenissimum gratiæ originalis lumen venerabundo obtutu intuitos fuisse? hâc enim prælucente, à rectâ semitâ non aberrabunt; idem enim Dominus, qui MARIÆ, in suâ conceptione, erit etiam illis, in suâ morte, in lucem sempiternam.

§. 2. *Authoritas.*

S. P E T R V S C H R I S T O L O G V S ,
L A B E M D E N E G A N S . 548.

Ave! hoc est, Accipe gratiam: ne trepides: ne sis sollicita de natura! gratiâ plena; quia in alijs gratia, in Te tota gratiæ pariter veniet plenitudo.
Serm. 140,

§. 3. *Ratio.*

E M A R I A C O N C E P T Â P R O B A T V R
D E V S S A P I E N S . 549.

A Eterni Patris Filius est ipsa Virtus, & Sapientia Patris, juxta Paulum 1. Corinth. c. 11. Ergo in illo sunt concedenda omnia ea, ex quibus talis Virtus & Sapientia probari potest. Atqui è MARIÆ purâ Conceptione specialiter probatur D E U S Sapiens. Ergo concedenda est pura MARIÆ Conceptio. Min. subf. Prob. Sapiens, & peritus artifex non adeò probatur talis, si ex materiâ perfectâ producat opus perfectum, quàm probetur talis, si ex materiâ imperfectâ, & deformi producat opus aliquod perfectum: sic non laudaretur specialiter ille, qui ex lanâ mundissimâ conficeret pannum pretiosum: laudaretur verò vel maximè tunc, si de lanâ, quamvis immundâ, & infectâ maculis, tamen fabricaret pannum pretiosum,

Psal. 88.
v. 30.

Serm. super illud:
Signum
magnum,

osum, byffinum, aut purpureum; tunc enimverò multò magis sapiens, ac peritus artifex probaretur. Ergo etiam æterna DEI Sapiencia non adeò probata fuisset, si Beatam Virginem produxisset ex massâ Adami corruptâ, & coinquinatâ, corruptam & coinquinatam, quàm fuerit probata, dum ex massâ, seu femine corrupto, & coinquinato Adami, perfectissimam produxit Matrem, omnî labe carentem, incorruptam, ac minimè coinquinatam.

§. 4. *Historia.*

550. Congesta Materla, ECCLESIA
Conceptionis ILLIBATA,
sALVA ab Igne.

A Edificanda proximè suscipiebatur, in certâ quadam Hispaniæ Urbe, in honorem Virginis Deiparæ sine labe conceptæ, insignis Ecclesia: jamque ex lapidibus, lignis, calce, &c. materia sumptuosè congesta suppeditabat: cùm ecce! ingens in viciniâ oxoriebatur incendium, adeò ut flammis magis, magisque excrecentibus, ac ventorum impetu ad omnium terrorem circumagitatis, toti illi congestæ materiæ proximum immineret incinerationis præmaturæ periculum. veruntamen observans hoc fortè vir quidam Religiosus, tam doctrinâ, quàm pietate in paucis commendandus (Pater Alphonfus de Aragonâ dicebatur) mox in genua procubuit, atque Virginem Deiparam, cui singulariter erat devotus, pauculis hîc verbis interpellavit: *Ne patere, ut comburatur hæc materia, Templo illæse Conceptioni tuæ extruendo dedicata!* Vix modica hæc precatiuncula taliter erat absoluta; cùm voracissimum ignis elementum, quod jam omnia circumquaque devorando transferat, ac proximè congestis Ecclesiæ extruendæ lignis minabatur, confestim recessit, nullo, vel minimo ullius damni relicto vestigio, *P. Philippus*

Kiselius in Appendic. 2. ad Alvear. Cent. 2. Dec. 5.

§. 5. *Symbolum.*

Deipara, LVna pLena,
æMVLa SOLIS.

551.

Symboli
Henric. II.
Valesij,
Regis
Galliarum.

*Est (ait Henricus Gallus) Luna Æmula Solis,
Dum plena est. fateor; Regia verba placent;
Gratia cui plena est, quæ pulchra ut Luna, MARIA,
Æmula concepti sic quoque Solis erit.*

Erit lux luna, sicut lux solis. Il. c. 30. v. 20.

§. 6. *Antiquitas.*

CALLISTO, LIJCAONIS, ARCA-
DIÆ REGIS FILIA, STELLIS 552.
Ipsis ADSCRIPTA.

Callisto, quam Lycaonis, Arcadiæ Regis, filiam fuisse, fabulantur Poëtæ, cùm à Dianâ, ob prostitutam turpiter pudicitiam, ex Nympharum Choro fuisset proscripita, mox à Junone in horridam Ursam transmutata est. Porrò, dum illam filius Arcas, in nemore obviam factam, sagittâ ferire vellet, Jupiter ejus misertus, in Cælum eam transfudit, ac stellis ipsis adscripsit: hoc insuper privilegio specialiter eam donando, ut cæteris stellis occidentibus, ipsa sola circa Polum continuò

nuò gyraret iter suum, ac nunquam ab oculis nostris occumberet.

Fabulam de impudicâ Regis cujusdam filiâ intellexistis, quam ego Poëtis relinquens, ad MARIAM purissimam convertor; Hanc enim verò non terreni, sed æterni Regis filiam fuisse, nemo est, qui dubitet, accinente Ecclesiâ: *Benedicta Filia tu à Domino; quia per te fructum vitæ communicavimus!* Hæc originali innocentia nunquam violatâ, proscribi nullo momento meruit è gratiâ Divinâ, nec per peccatum, horridam subire bestia metamorphosin. Nihilominus paratam tenebat infernalis animarum venator sagittam suam, quâ MARIAM in Conceptione feriret; at tamen misertus ipsius Cœlestis Jupiter, eò illam transtulit, ut tangi amplius ab orcino sagittario nequiret,

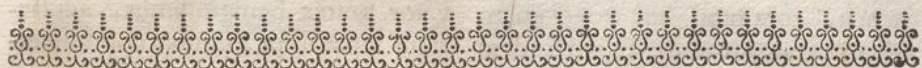
imò stellis ipsis, id est, Sanctis (qui ut stellæ fulgent in perpetuas æternitates) non tantum adscripsit, sed & futuram Sanctorum omnium Reginam præposuit, cum speciali hoc adjuncto Privilegio, ut cæteris stellis occidentibus, id est, omnibus prorsus hominibus, etiam ipsis viris Sanctissimis, aliquando in originale prolapsis, illa sola nunquam occumberet, sola præservata, immaculatæ conceptionis prærogativâ in perpetuas gauderet æternitates.

§. 7. *Anagramma.*

MVnDa Parens, aC Virgo,
à Labe Libera. 553.

Eja munda Parens, et immaculata Virgo!
Versio litteralis.

Ave Maria, gratiâ plena, Dominus tecum.

De Conceptâ Sacrà Deiparâ.

CONCEPTUS LXXX.

§. I. *Scriptura.*

554. NOMen Delparæ, oLIVA
pVLChra.

Jerem. c. II. v. 16. *Olivam uberem, pulchram, fructiferam, speciosam, vocavit DOMINUS Nomen tuum.*

Philipp. c. 2. v. 9. **I**N Nomine JESU, quod est super omne nomen, de Nomine MARIÆ Conceptum instituo: nec inutilis hîc erit quæstio de nomine; cum oleum, in ejus discussione, non sim perditurus. Liceat ergo quærere, Virgo Beatissima! cur teste Cœlesti Sponso, Sacris in canticis, *Oleum effusum nomen tuum?* cur, teste Jeremiâ Prophetâ, *Olivam uberem, pulchram, fructiferam, speciosam, vocavit DOMINUS Nomen tuum?* scio qui-

dem, ô Virgo! Nomen tuum Sanctissimum in pluribus cum *Oleo* convenire, e. g. pingue est oleum, ac suave: sic gratiarum pinguedine plenum, ac benignitate suavissimum est Nomen tuum. penetrat oleum, ac emollit: sic animæ devotæ pervadit viscera, ac corda eliquat Nomen tuum. nutrit, ac corroborat oleum: sic saginat amantes animas, & confirmat imbecilles Nomen tuum. conservat lumen oleum, ac infirmitates sanat: sic fidem tuetur Nomen tuum, ac peccata expurgat. Ignem in lapidibus suffocat oleum, accendit in ligno: sic mundi amatorem dispungit in animâ nomen tuum, amatorem cœlestium inflamat. Oleum à rubigine ferrum præservat: sic à pravis cogitationibus præservat homines Nomen tuum, &c. Attamen alia longè

M m

ab-